

Η Φ Υ Σ Ι Σ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ—ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ—ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Εσωτερικού φρ. 12.—'Εξωτερικού φρ. 15.

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Ὀδὸς Μαυρομυχάλῃ ἀρ. 16ά. Ἐναντι Χημείου

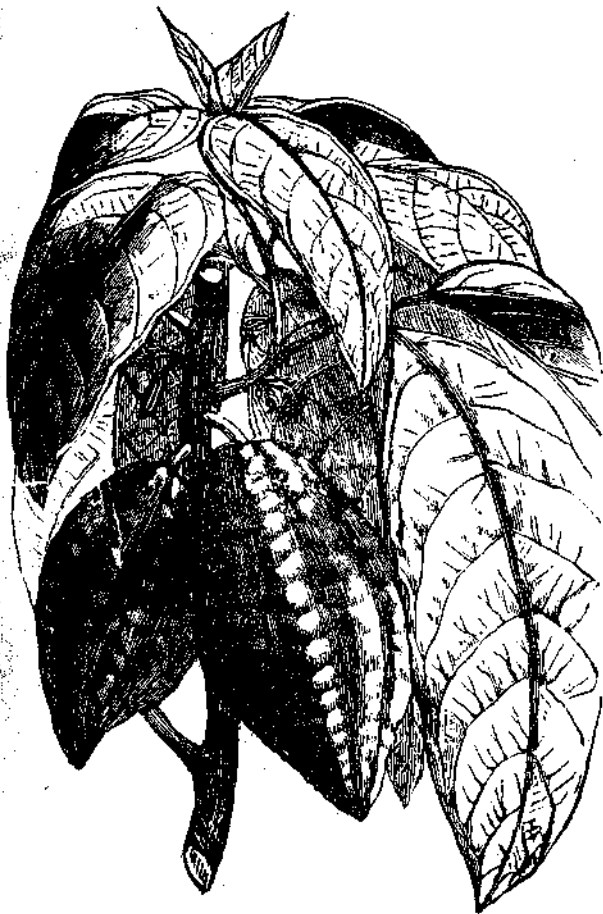
ΕΤΟΣ Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 1 ΜΑΪΟΥ 1898

ΑΡΙΘ. 1

ΚΑΚΑΟΝ—ΤΣΟΚΟΛΑΤΑ

Τὸ φυτόν, ἐξ οὗ φύεται τὸ κακάον, αὐξάνει αὐτομάτως ἐν τῇ Μεξικῷ καὶ εἰς τὰς παρακειμένας τροπικὰς χώρας τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ δένδρον τοῦ κακάου ὑπάγεται, κατὰ τὸν Jussieu, εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Μαλαχοειδῶν, εἶναι φυλλο-

Κλάδος κακάου.

κόλον, ὕψους 1—2 μέτρων, ἔχον τὸ σχῆμα τῆς κερασίας, οὗτος τὸ μὲν ξύλον εἶναι ἑλαφρὸν, πορώδες καὶ μαλακόν, χρησιμεύον ἀποκλειστικῶς, ὡς ἐκ τούτου μόνον ὡς καύσιμος ὕλη, τὰ φύλλα δὲ ἀπλά καὶ ἀκέραια, μήκους 25—30 ἑκατοστάμετρων, πλάτους 10, προσαρτώμενα εἰς τοὺς κλάδους διὰ πλατίων μίσχων, λεῖα, λογχοειδῆ, νευρώδη καὶ χρώματος ὡχροπρασίνου.

Ἀνθίζει ἀπὸ τοῦ τρίτου ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ καρποφορεῖ 25—30 ἔτη, τὰ δὲ ροδόχροα αὐτοῦ ἄνθη εἶναι

μικρὰ καὶ ἄοσμα. Ὁ κάλυξ συνίσταται ἐκ πέντε λογχοειδῶν φυλλαδίων, ἡ δὲ στεφάνη ἐκ πέντε ὀδοντωτῶν πετάλων, ἐμπεριέχουσα πέντε ἀνθοστήμονας. Τὸ χρῶμα τοῦ ἄνθους, τοῦ κορμοῦ καὶ τῶν μεγαλύτερων κλάδων εἶναι ὡχροκόκκινον. Κίτρινωπὸς δὲ γίνεται ὁ καρπὸς μετὰ τὴν ὀρίμανσιν, ὁμοιάζων πρὸς σικύας. Ἡ δὲ ἔσθην ὠθήκη, τὸ κυρίως κακάον, διαιρεῖται εἰς πέντε μεμβρανώδεις λοβοὺς, πλήρεις ἐξ 25—40 ὠσειδῶν κόκκων. Περιβάλλονται δὲ ὑπὸ πολτώδους ὑπογλυκοῦ οὐσίας, ἣν ἡδονικώτατα ροφῶσιν οἱ ἰθαγενεῖς καὶ μαῦροι τῆς Ἀμερικῆς, ἐξ ἧς καὶ τι πνευματώδες παρασκευάζουσι ποτόν.

Συλλέγεται ὁ καρπὸς καθ' ἅπαν τὸ ἔτος, ἰδίᾳ ὅμως τὸν Ἰούνιον, δύο δὲ συλλογαὶ λαμβάνουσι χώραν, εἰδικῶς κατὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸν ἅγιον Ἰωάννην. Ὁ καρπὸς συλλεχθεὶς ἀποταμιεύεται ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας εἰς ὑποστεγάσματα, μετ' ὃ συντρίβουσι τὸν φλοιὸν αὐτοῦ, ἐκβάλλουσι τὰ ἀμύγδαλα καὶ τὰ θέτουσιν εἰς ἀποθήκην, τὴν ἄλλως καθαρτήριον λεγομένην, ἐν ἧ τὰ ἀμύγδαλα καθαρίζονται ἀπὸ τῆς γλοιώδους οὐσίας. Σπρηνόμενα τίθενται εἰς ἀποθήκας ἢ ὑπὸ γῆν, διὰ ν' ἀνδρώσωσιν, τοῦτ' ὅπερ ἐννοοῦσιν ἐκ τοῦ βαθυτέρου καθιστάντος χρώματος τοῦ ἀμυγδαλοῦ· τότε δὲ ἐπαναρχίζουσι τὴν ἀποξήρανσιν, ἧς περαιωθείσης, παραδίδουσι τὸ κακάον εἰς τὸ ἐμπόριον.

Τὸ φυτόν τοῦ κακάου ὑπὸ τοῦ Δινείου ἀνάγεται εἰς τὴν 17ην κλάσιν τῆς δεκανδρικής πολυαδελφίας. Ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ὀνομάζεται *Theobroma cacao*, δηλαδή θεία τροφή. Διὰ ν' ἀναπτυχθῇ ὅμως καὶ καρποφορήσῃ ἀπαιτεῖται κλίμα θερμώτατον καὶ ὑγρότατον. Αὐτοφυεῖς ὑπῆρχεν ἐν τῇ Μεξικῷ ἔνθα ὁ Ἰσπανὸς στρατηγὸς Κορτές εἰσελάσας ἐν ἔτει 1518 εὔρε τὸν Αὐτοκράτορα τῆς χώρας Μοντεζούμαν πίνοντα ἀπὸ χρυσοῦ κυπέλλου τσοκολάταν ἠρωματισμένην διὰ βανίλλης. Ἐκ τοῦ Μεξικικοῦ μετεφευτεύθη εἰς τὰς ἰσπανικὰς κτήσεις, εἰς τὰς Ἀντίλλας, εἰς τὰς Φιλιππίνας νήσους καὶ εἰς τὴν Βουρβῶνα, σήμερον δὲ καλλιεργεῖται εἰς πλεῖστα μέρη τῆς τροπικῆς Ἀμερικῆς καὶ εἰς τὰ θερμότερα διαμερίσματα τῆς Ἀσίας.

Ἡ δὲ τσοκολάτα εἶναι σπόροι τοῦ Κακάου, πεφρυγμένοι, ἀποφλοιωμένοι, λειοτριμμένοι, ἀναμειγμένοι καὶ ἐζυμωμένοι μετὰ σακχάρου. Τὸ καταλλήλως φρυχθέν κακάον δι' εἰδικῶν μηχανημάτων ἀποχωρίζεται τῶν περιθλημάτων αὐτοῦ καὶ τῶν φύτρων του (ἐμβρύων), ἀποξηραίνοντες δὲ τελείως διὰ τῆς ἀλέσεως τῶν γυμνῶν κοτυληθῶδων τῶν φρυχθέντων σπόρων ἐν εἰδικῷ μύλῳ, τῆς ζυμώσεως ἐν ἰδιαίτεροις μηχανήμασι χειροκινήτοις ἢ ἀτμοκινήτοις, προστιθεμένου καὶ ὑφιστάμενου μέρους σακχάρου ἢ ἀρώματος βανίλλης, παρασκευάζεται ἡ τσοκολάτα, ἣτις ὡς ἐκ τῆς συνθέσεώς της εἶναι ἐκ τῶν θρεπτικῶν τροφῶν, διότι καὶ πλαστικὰς οὐσίας περιέχει καὶ τὰ διὰ τὴν ἀναπνοὴν καὶ καῦσιν ἐν τῇ ὀργανισμῷ χρησιμεύοντα, διὰ τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τοῦ κακάου βουτύρου—ὅπερ ὁ Lamarch ὁμολογεῖ, οὐ μόνον ὡς ἀρίστην ἀλοιφήν διὰ φαρμακευτικὰς καὶ ἰατρικὰς χρήσεις, ἀλλὰ καὶ

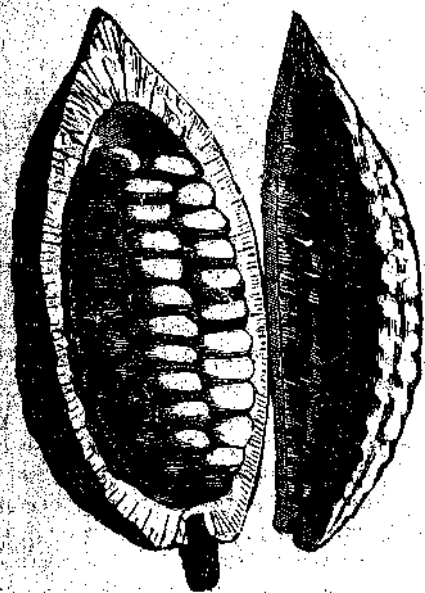
απαραίτητον διά τήν εύκαμψιν τών μελών του σώματος και αντίδροστικόν κατά τών ρευματισμών—της προσθήκης τής σακχάρους και τών άρωματικών ούσιών, δι' ών καθίσταται εύπεπτος, καιτοι τσαούτας ενέχουσα λιπαράς και θρεπτικάς ούσίας.

Τωνωτική και θρεπτικωτάτη τροφή ή τσοκολάτα, δίδεται εις τούς εξητλημένους και μάλιστα εκ τών καταρτησεων, εις αναρρυνόντας, εις απολέσαντας μεγάλην ποσότητα αίματος, εις αδυνάτους και λεπτοφυείς γυναίκας, εις γέροντας και εν γίνει τούς καχεκτικούς, τούς όποιους ώφελει περισσότερο ή ο σίδηρος, ή κίνα, τδ έλαιον του όνισκου και τά άλλα υπό τής ιατρικής διατασσόμενα τονωτικά (Oesterlen).

Ο Λουδοβίκος ΙΓ' τής Γαλλίας κατά τούς γάμους του μετά τής Άννης τής Αυστρίας προσέφερεν εις τούς μεγιστάνας και τούς έν τέλει τσοκολάταν, ως μόνον πολύτιμον πρόγευμα. Τήν τσοκολάταν ο Φερδινάνδος Διονύσιος ονομάζει άμβροσίαν, ήν εκ του Όλύμπου του Μεξικού ήρπάσαμεν. Ο δι' μέγας Richelieu κατά τον Molechott άνεκτήσατο κατά τά τελευταία έτη τής ζωής του, τήν υγείαν και εύρωστίαν διά τής τσοκολάτας, τήν όποιαν, ως παρατήνασαν τήν ζωήν του, ο Βασιλεύς άνόμαζε «γάλα των γερόντων». Ο Μεταστάσιος δι' ιδιαιτέρας φόδης εξαίρει τά πλέονεκτήματα τής τσοκολάτας, ήν ο Βασιλεύς άνομολογεί υπερτέραν όλων τών προϊόντων και πάσης τροφής δωρηθείσης υπό του Δημιουργού εις τούς ανθρώπους. Άλλά και οι νεώτεροι έφευρίσκει του «φωανδοσκοπίου» Γάλλοι ιατροί Blanc και Bari διά τής νεωτάτης έφευρίσεως των τήν τσοκολάταν άνεγγώρισαν ως πρωτίστην και άριστην των έδωδών των τρώφην.

Εις τδ εμπόριον άπαντάται κόνις τσοκολάτας και κόνις κακάου, των κόνιων δέ τούτων γίνεται χρῆσις προς εύχερσατέραν παρασκευήν του ποτού τσοκολάτας. Άλλά προτιμούνται αι πλάκες, ως διασώζουσαι επί μακρότερον χρόνον τδ άρωμα, ατίνες δι' όταν πρόκειται ν' άποσταλώσιν εις μεγάλας άποστάσεις ή νά διατηρηθώσιν επί πολύν χρόνον, περιβάλλοντα διά φύλλων κασσιτέρου.

Η ποιότης τής τσοκολάτας εξαρτάται εκ τής ποιότητος

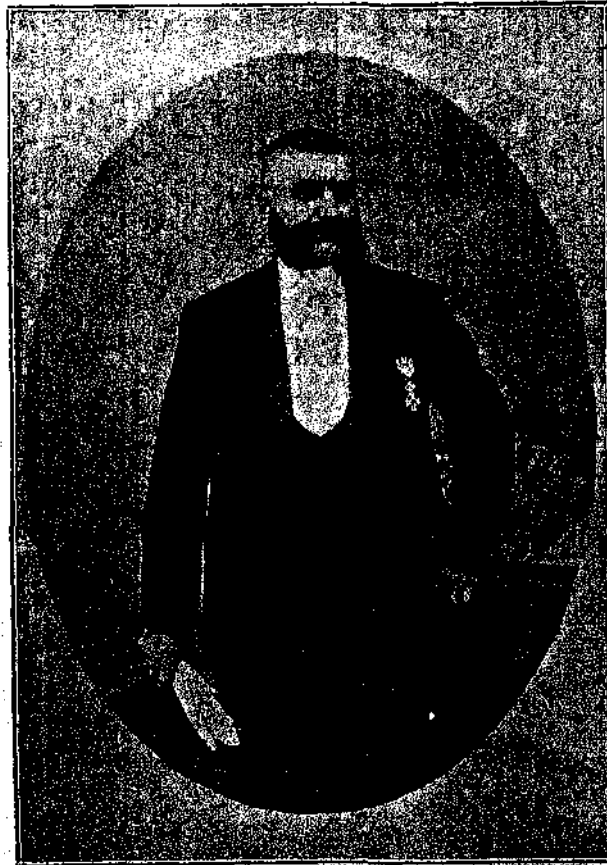

Καρπός και σπόροι κακάου

του κακάου, άριστή δέ ποιότητος είνε τδ λεγόμενον κακάον Πορτοκαμπελώ Τρινιδάδος και κακάον όιχρον τής Κολομβίας, άνακαλυφθέν υπό του Χουμπόλδου και του Βοπλάνδου. Διά ν' αποθή καλή ή κακή ή τσοκολάτα συντίθενται ή άμυδαλαρα, ή δάσις, ή κατεργασία, ή επιτηδείότης του τυπού του τεγγήτου, διά τής γεύσεως δέ καθίσταται όηλον άν

ήνε γνησία ή νεοθευμένη, διότι τά άλλα προς τούτο υπό ένίων λαμβανόμενα γνώρισματα και συστατικά παραλάσσουσι κατά τόπον και χρόνον.

Ο ποιων χρῆσιν τής τσοκολάτας, δέον νά παρατηρή έν τών ώφελή βραζομένη δι' ύδατος ή γάλακτος, διότι ή χρῆσις του τελευταίου διά τινας είνε δυσπεπτος (Levy). Παρά

Α. Γ. Παυλίδης (βιομήχανος)

τούς Γάλλους ή τσοκολάτα πίνεται βραζομένη μεθ' ύδατος, γάλακτος και όλίγου άρώματος τήν πρωίαν, διότι κατά ταύτην ο στόμαχος άτονών εκ τής ως εκ τού ύπνου νωδρότητος ή κεκμηώς εκ τής δυσπεψίας τής προτεραιας, δέεται άπαλώς, έλαφράς και ρωστικής τροφής, όπρι επιτυγχάνεται μόνον διά τής τσοκολάτας.

Η χρῆσις τής τσοκολάτας εγενεκεθη εν Εύρωπῃ, άτι άναγνωρισθείσης τής μεγάλης αότης ώφελιμότητος εν τή Άνατολή δέ εκθύμως ύπέρ τής διαδόσεως και εδοκιμήσεως αότης ήγωνίσθη επί σειράν δεκαετηρίδων τδ ήδη όντως τελειότατον, μέγα και άτιμωκίτητον έργαστάσιον Παυλίδου, του όποιου ή σοκολάτα εκτός του ότι είνε τελεία, πλεονεκτηί πολλών εύρωπαϊκών, ως έμπεριέχουσα όλον τδ φυσικόν πάχος του κακάου. Η μακροχρόνιος πείρα, οι άκαταπήνητοι προς τελειοποίησιν τής φυλάτρου τούτης βιομηχανικής επιχειρήσεως μόχθοι, ή υπόληψις, ήν τά πλεονστάσις εις τε τās τοπικάς και τās διεθνείς Έκθέσεις, ως άριστα βραβευθέντα και παράσημοφόρα έντα προϊόντα του έργοστασίου Παυλίδου άπεκομίσαντο, ταύτα πάντα, τιμώντα τδ ελληνικόν όνομα, καθιστώσιν άξιον εθνικής εύγνωμοσύνης τον πρώτον εν τή Άνατολή μεταλαμπαδεύσαντα τās περι τήν τσοκολάταν τελειοποιήσεις, κ. Παυλίδην.

ΠΕΡΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Εις τούς άγρίους και άπολιτευτους ανθρώπους δημοσία υγιεινή δέν ύπάρχει διότι αυτη παρε

Αιφνιδίως εις μίαν και μόνην σκέψιν, πάσα έλπις χάνεται. Δύο βουνά τείνουσι τούς βραχιόνιας και σοι κωλύοις τον όρίζοντα...

Πλησιάζεις βαθυμδόν, βλέπεις αυτá εϊτα αιφνιδίως χωριζόμενα και νέον θέαμα, νέος όρίζων παρίσταται πρό των όφθαλμών σου.

Ενθ' λοιπόν εύρίσκεισαι βεβουθισμένος εις τās σκέψεις σου, άνω τής κεφαλής σου παρουσιάζεται θέαμα τερπνόν, ούρανός διαυγής, όνειρον πραγματικόν!

Είναι όντως φανταστικόν πανόραμα. Μόνον εν τῃ παιδικῃ ήλικίᾳ φαντασία τοιαύται παρουσιάζονται εν τῃ σκέψει, εδῶ μεταρροϋται τις εις ούρανόσις τόπους, άπορει δέ βλέπων πώς είναι δυνατόν νά ύπάρχη τοιαύτη πραγματικότης.

Άκολουθως, αιφνιδίως τά όρη εξαφανίζονται, ο θύμβος των υδάτων γίνεται αισθητότερος, τδ κωδωνοστάσιον και ή στέγη τής μονῆς διακρίνονται.—Τί είναι μοναστήριον; Έν τῷ μέσῳ των μοναχών και εν τῃ έρημικῃ εκείνη θέσει, θά έλεγέ τις, ότι θά εύρισκε τήν άπελπισίαν και τήν κόλασιν, άλλ' ο Θεός προσέθεσε όλας τās μαγείας και τās καλλονάς τής φύσεως, κατά τήν ίδρυσιν των τοπειών τούτων.

Η Πεντέλη ήτο άλλοτε κέντρον πλουσίων έντευκτηρίων. Βασιλείς, δούκισσαι και κόμητες και πολυτάλαντοι ήρχοντο ένταυθα και άνέπνεον ζωογόνον άέρα ή άνέκτων δυνάμεις, άνεγειρόντες συναμία μέγαρα ή προσθέτοντες έξοχικάς άναπαύσεις και φυσικάς προσθήκας.

Σήμερον ή Πεντέλη είναι διά τούς μοναχούς και τούς φιλοπεριεργούς και περιπατητάς. Άπό τής κορυφής του όρους τής Πεντέλης τδ θέαμα είναι μαγικόν. Τήν πρωίαν βλέπετε τον Θεόν άνεγειρόντα τον κόσμον και τδ έσπέρας καλύπτοντα αυτόν διά τής χλαμύδος του.

Άφοϋ λοιπόν εφθασα εκεί και εθαύμασα τήν μαγευτικήν εκείνην θέσιν, έκρουσα τήν θύραν, ήν τόσοι άλλοι προηγουμένως έκρουσαν, όμοιάζουσαν τήν του κομητηρίου. Μοναχός τις έλθων εις συνάντησιν μου, με ώδήγησεν εις τινα αίθουσαν, άπεμακρόνθη χωρίς ούδέν νά εϊπῃ, εϊτα δέ μοι εκόμισε τροφήν και μέινας μόνος, ήρχισα νά ρεμβάζω.

Όπόσον τ' ανθρώπινα μεταβάλλονται! Υπάρχουσιν άνθρωποι, οτινες τήν πρωίαν εισέτι ήσαν εν τῃ οικογενεία των, μεταξύ των φίλων των, των προσφιλών αυτών όντων, εν τῷ θορύβῳ, τήν δε έσπέραν ήλθον και εξήτησαν άσυλον εις τήν έρημίαν ταύτην, τινές δε εισήλθον διά παντός.

Τήν τοιαύτην μεταβολήν του βίου περιέγραψαν ποιηται, εθαύμασαν οι σκεπτικοί, απεικόνισαν οι ζωγράφοι, άλλά διά νά ιδῃ τις τήν πραγματικότητα, πρέπει νά έλθῃ εις κελιον μοναστηρίου, πρέπει νά διανυκτερεύσῃ εκεί, όπως άντιληφθῇ τήν ζωήν των μοναχών...! Είσαι φυλακισμένος εν τῃ φύσει, άλλ' είσαι έλευθερός εν τῷ παραδείσῳ.

Εξέρχεται του κελίου σου, παρατηρεϊ τινας οτινες σιωπηλός σε χαιρετοϋσι, πορεύεσαι εις τήν εκκλησίαν και εκ τής εκκλησίας εις τδ κελιον σου και διά παντός εξακολουθεϊς τήν ζωήν ταύτην.

Πάντοτε... ή αυτη ζωή... ή μελλον δέν ύπάρχει πλέον ζωή, ούδδ διάστημα, ούδδ χρόνος. Είναι ή αρχή τής αιωνιότητος, είναι τδ άπειρον, τδ άτελειύτητον και νομίσεις, ότι δηλ αυτη ή φύσις επλάσθη παρὰ του Θεου, όπως σοι συνεχίση βιον άπείρατον εν τῷ ούρανώ χάρι.

Και προσεύχεσαι! ούχι πλέον δι' έξυτόν, άλλά διά τούς παρανομοϋντας εν τῷ κόσμῳ, οτινες ούδέποτε προσεύχονται! άλλ' άλληλοκτονούνται, διά νά ζωσιν εγωιστικώς εν τῇ άνέσει και τας απολάσσει του προσκαίρου βίου! διά τούς άσελγεις τέλος, οτινες μέχρι κόρου εξηυτέλισαν τά πάντα.

Και δι' όλα ταύτα, άρκει νά έχῃς τήν πίστιν, τήν πίστιν τής αιωνιότητος.

Ο κώδων κατά τήν στιγμήν ταύτην ήχει... είναι ή ώρα τής πρωϊνῆς ακολουθίας. Ο κώδς φαίνεται κενός. Μόνος ο ήγούμενος μετά των μοναχών λαμβάνουσι τās θέσεις

αυτών και άρχεται ή λειτουργία εν τῷ θεσπεσίῳ τούτῳ ύψώματι.

Άκούεται ψαλμωδία μονότονος, με ρυθμίν άκατανόητον, άλλά θετον. Παρατηρῶ τās φυσιογνωμίας και κινήσεις των. Είναι άνθρωποι, ζήσαντες ίσως πρότερον εν τῇ τύρβῃ και άκολασία. Άδιάφορον, ή μετάνοια τούς ώδήγησεν ένταυθα. Τί ύπέφερον εν τῷ βίῳ; και τί ήδη ύποφέρουσι; Είναι λογαριασμός των. Τῇ αληθείᾳ όμως, λίαν μυστηριώδης είναι ο μοναχικός βίος, πας τις δέ δύναται νά λάβῃ μικράν ιδέαν αυτού, άν διέλθῃ μίαν νύκτα εν μοναστηρίῳ.

Μετά μίαν ώραν ή ακολουθία λήγει, πάντες εξέρχονται, όμιλοϋσι όλίγον, εγώ χαιρετίζω αυτούς και άποχωρίζονται εις τά καθήκοντά των. Ο ήγούμενος τότε κ. Τερόθεος Μητρόπουλος σας προσκαλει νά πιετε τον καφῆν όμοϋ, μανθάνετε εν όλίγοις τά κατ' αυτόν και πληροφροείται τά κατ' ύμας. Ο ήλιος άνέρχεται τον όρίζοντα και μόνος ή μετ' ακολουθίας περιεργάζεσθε τήν μονήν, τά περίχωρα και τās μαγευτικάς θέσεις τής Πεντέλης.

Θαυμάζω τήν καλλονήν τής φύσεως, όπως δύναται τις ν' απολαύσῃ αυτην εκ των κορυφών τής Πεντέλης, ρεμβώδης δέ περιδιαβάζω τά περιξ του Πεντελικού τοπειξ. Άληθώς τά μέρη είναι εξόχου ώραιότητος και ίσως οϋτε ή Έλβετία, οϋτε τά Πυρηναικx παρουσιάζουσιν όμοιον τι. Είναι άδύνατον γραφίς νά περιγράψῃ τήν φυσικῃν εικόνα των μερῶν τούτων. Η άνατολή του ήλιου εν Πεντέλῃ αναδύοντος εν των υδάτων τής Μεσογείου, είναι οτι εξαίσιον, θουμάσιον και μαγικόν, ή δέ δύσις αυτού τδ άποτέλεσμα τής καλλονῆς τής φύσεως. Η αρχή και τδ τέλος αότης εν σιμικρῷ.

Πολλοι εϊπον και επέκριναν. Είς τί χρησιμεϋουν οι μοναχοί; Διαιτί μένουσιν εκεί άνευ σκοπίμου εργασίας, ενθ' εις τās πόλεις δύνανται νά δράσωσι και νά ώφελήσωσιν;

Άλλά τότε τί χρησιμεϋουσι τά όρη και αι θέσεις αυται; Τίς θά εξυμνή τά δώρα ταύτα του Θεου, άτινα είναι πολύτιμα και διά τήν υγείαν μας και διά τήν προς τδ θετον προσέγγισιν μας;

Φαίνεται διά των σκέψεων τούτων θέλομεν νά κατατάξωμεν εαυτούς εις τήν χορείαν των ζώων. Άλλά μολονότι ο Θεός μας πλησιάζει προς ταυτα, δέν μας προώρσειεν όμως διά τοιοϋτον μέλλον, άλλά διά πολυ καλείτερον, λογικώτερον και διαρκέστερον, προς ο όφείλομεν νά τείνωμεν και προσβλέπωμεν και δι' αυτό και ούχι διά τήν συντήρησιν του φθαρτου σώματός μας, μόνον ολοφύχως και πασθενώς νά καταγινώμεθα.

ΤΟ ΜΙΚΡΑΚΙ

Πρωί, νωρίς γλυκοϋσπνῶ-κανένα δέν πειράζω κι' άφου πλυνθῶ, κι' άφου ντυθῶ τῇ προσευχῇ διαβάζω

Ο Πατέρας οτι λέγει κ' ή Μητέρα ή καλή εϊμαι πρόθυμο νά κάμνω πάντα μ' όρεξι πολλή.

Δέν ρίχνῶ πέτρας 'δῶ κ' εκεί, τά ρούχά μου δέν σχίζω, με κουταμάραις τῇ Μαμά ποτὲ δέν τῇ σκοτιζῶ.

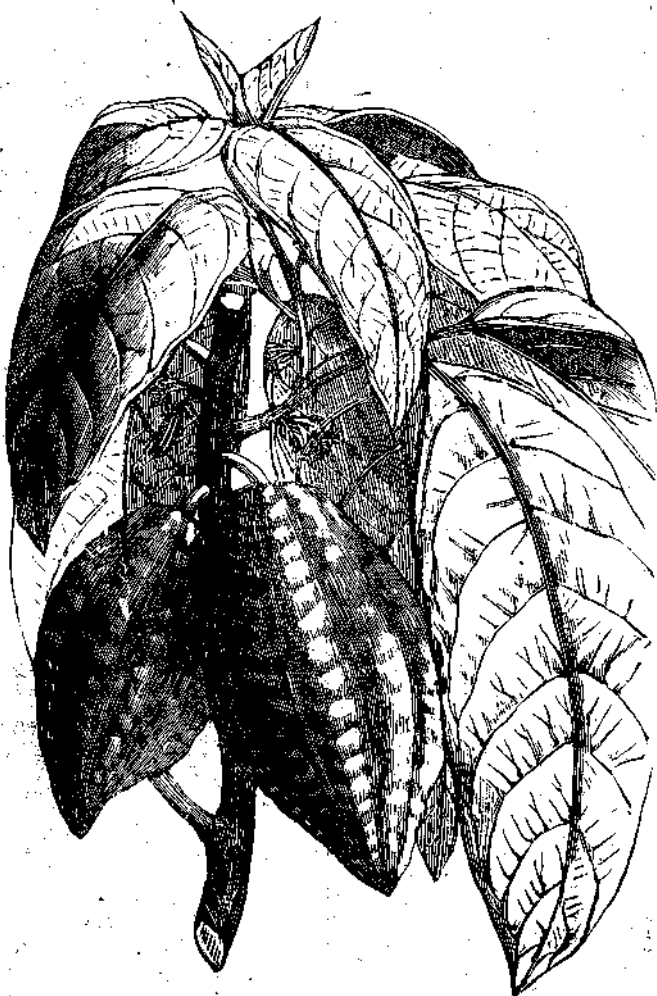
Λόγια δοχημα δέν λέγω και κανένα δέν χτυπῶ μ' άγαποϋν αλήθεια δλοι και εγῶ τούς άγαπῶ.

(Στενήμαχος)

Σ. Κ. Τζηρίδης.

ΚΑΚΑΟΝ-ΤΣΟΚΟΛΑΤΑ

Το φυτόν, εξ ου φέεται το κακάον, αυξάνει αυτόματως εν τω Μεξικῷ και εις τας παρακειμένας τροπικὰς χώρας της Αμερικῆς. Το δένδρον του κακάου υπάγεται, κατά τον Jussieu, εις την οικογένειαν των Μαλαχοειδῶν, εινε φυλλο-

ΚΛΑΔΟΣ ΚΑΚΑΟΥ

βόλον, ύψους 1—2 μέτρων, έχον τὸ σχῆμα τῆς κερασίας, οὐτινος τὸ μὲν ἕζλον εἶναι ελαφρὸν, πορῶδες και μαλακόν, χρησιμεύον ἀποκλιτικῶς ὡς ἐκ τούτου μόνον ὡς καύσιμος ὕλη, τὰ φύλλα δὲ ἀπλά και ἀκέραια, μήκους 25—30 ἐκατοστομέτρων, πλάτους 10, προσαρτώμενα εις τοὺς κλάδους διὰ πλατέων μίσχων, λεῖα, λογχοειδῆ, νευρώδη και χρώματος ὠχροπρασίνου.

Ἀνθίζει ἀπὸ τοῦ τρίτου ἔτους τῆς ἡλικίας του και καρποφορεῖ 25 — 30 ἔτη, τὰ δὲ ροδόχροα αὐτοῦ ἀνθῆ εἶναι μικρὰ και ἀοσμα. Ὁ κάλυξ συνίσταται ἐκ πέντε λογχοειδῶν φυλλαδίων, ἡ δὲ στεφάνη ἐκ πέντε ὀδοντωτῶν πετάλων, ἐμπεριέχουσα πέντε ἀνοστήμονας. Τὸ χρῶμα τοῦ ἀνθους, τοῦ κορμοῦ και τῶν μεγαλειτέρων κλάδων εἶναι ὠχροκόκκινον. Κιτρινωπὸς γίνεται και ὁ καρπὸς μετὰ τὴν ὀρίμανσιν, ὁμοιάζων πρὸς οἰκίας. Ἡ δ' ἔσθθεν σποροθήκη, τὸ κυρίως κακάον, διαίρειται εις πέντε μεμβρανῶδες λοβοὺς, πλήρεις ἐξ 25—40 ὠσειδῶν κόκκων. Περιβάλλονται δὲ ὑπὸ πολτώδους ὑπογλύκου οὐσίας, ἢ ἡδονικώτατα ροφῶσιν οἱ ἰθαγενεῖς και μαῦροι τῆς Αμερικῆς, ἐξ ἧς και τι πνευματώδες παρασκευάζουσι ποτόν.

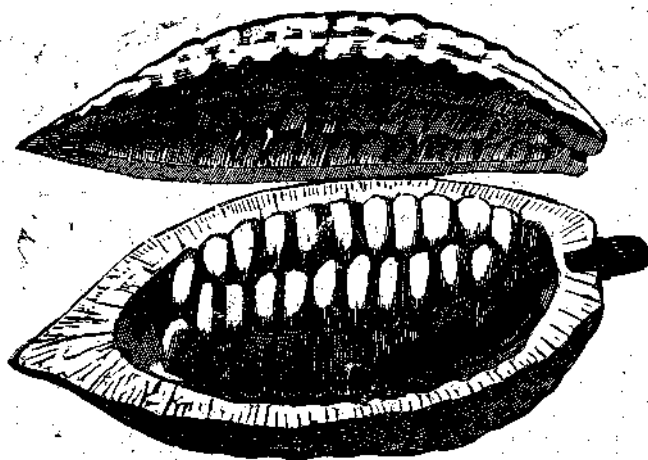
Συλλέγεται ὁ καρπὸς καθ' ἅπαν τὸ ἔτος, ἰδίᾳ ὅμως τὸν Ἰούνιον, δύο δὲ συλλογαὶ λαμβάνουσι χώραν, ἐιδικῶς κατὰ τὰ Χριστούγεννα και τὸν ἅγιον Ἰωάννην. Ὁ καρπὸς συλλεγθεὶς ἀποταμιάζεται ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας εις ὑποστεγάσματα, μεθ' ὧ συντρίβουσι τὸν φλοιὸν αὐτοῦ, ἐκβάλλουσι τὰ ἀμύγδαλα και τὰ θέτουσιν εις ἀποθήκην, τὴν ἄλλως

καθαρτήριον λεγομένην, ἐν ἣ τὰ ἀμύγδαλα καθαρίζονται ἀπὸ τῆς γλοιώδους οὐσίας. Ἐθραϊνόμενα τίθενται εις ἀποθήκας ἢ ὑπὸ γῆν, διὰ ν' ἀνδρώσωσιν, τοῦθ ἔσπερ ἐννοοῦσιν ἐκ τοῦ βαθυτέρου καθιστάντος χρώματος τοῦ ἀμυγδαλοῦ τότε δὲ ἐπαναρχίζουσι τὴν ἀποξήρανσιν, ἧς περατωθῆσιν, παραδίδουσι τὸ κακάον εις τὸ ἐμπόριον.

Τὸ φυτόν τοῦ κακάου ὑπὸ τοῦ Λινείου ἀνάγεται εις τὴν 17ην κλάσιν τῆς δεκανδρικής πολυαδελφίας. Ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ὀνομάζεται Theobroma cacao, δηλαδή θεῖα τροφή. Διὰ ν' ἀναπτυχθῆ ὅμως και καρποφορήσῃ ἀπαιτεῖται κλίμα θερμώτατον και ὑγρότατον. Αὐτοφυεῖς ὑπῆρχεν ἐν τῷ Μεξικῷ ἐνθα ὁ Ἰσπανὸς στρατηγὸς Κορτεζ, εἰσελάσας ἐν ἔτει 1518 εἶρε τὸν Αὐτοκράτορα τῆς χώρας Μοντεζούμαν πίνοντα ἀπὸ χρυσοῦ κυπέλλου τσοκολάταν ἡρωματισμένην διὰ βανίλλης. Ἐκ τοῦ Μεξικῷ μετεφυτεύθη εις τὰς ἰσπανικὰς κτήσεις, εις τὰς Ἀντίλλας, εις τὰς Φιλιππίνας νήσους και εις τὴν Βουρβῶνα, σήμερον δὲ καλλιεργεῖται εις πλείστα μέρη τῆς τροπικῆς Αμερικῆς και εις τὰ θερμώτερα διαμερίσματα τῆς Ἀσίας.

Ἡ δὲ Τσοκολάτα εἶναι σπόροι τοῦ Κακάου, πεφρυγμένοι, ἀποφλοιωμένοι, λειψιμμένοι, ἀναφρυγμένοι και ἐξωμμένοι μετὰ σακχάρου. Τὸ καταλλήλως φρυγθὲν κακάον δι' εἰδικῶν μηχανημάτων ἀποχωρίζεται τῶν περιβλημάτων αὐτοῦ και τῶν φύτρων του (ἐμβρύων), ἀποξήρανόμενον δὲ τελείως διὰ τῆς ἀλέσεως τῶν γυμνῶν κότυληθόνων τῶν φρυγθέντων σπόρων ἐν εἰδικῷ μύλῳ, τῆς ζυμώσεως ἐν ἰδιαιτέροις μηχανήμασι χειροκινήτοις ἢ ἀτμοκινήτοις, προστιθεμένου και ὀριμένου μέρους σακχάρου ἢ ἀρώματος βανίλλης παρασκευάζεται ἡ Τσοκολάτα, ἧς ὡς ἐκ τῆς συνθέσεώς της εἶναι ἐκ τῶν θρεπτικῶν τροφῶν, διότι και πλαστικὰς οὐσίας περιέχει και τὰ διὰ τὴν ἀναπνοὴν και καθῆσιν ἐν τῷ ὀργανισμῷ χρησιμεύοντα, διὰ τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τοῦ κακάου βουτύρου—ἔσπερ ὁ Lamarck ὁμολογεῖ οὐ μόνον. Ἔς ἀρίστην ἀλοιφὴν διὰ φαρμακευτικὰς και ἰατρικὰς χρήσεις, ἀλλὰ και ἀπαραίτητον διὰ τὴν εὐκαμψίαν τῶν μελῶν τοῦ σώματος και ἀντιδραστικὸν κατὰ τῶν ρευματιστῶν—τῆς προσθήκης τῆς ζαχαρέως και τῶν ἀρωματικῶν οὐσιῶν, δι' ὧν καθίσταται εὐπεπτος, καίτοι τσοκούτας ἐνέχουσα λιπαρὰς και θρεπτικὰς οὐσίας.

Τονωτικὴ και θρεπτικώτατη τροφή ἡ τσοκολάτα, δίδεται εις τοὺς ἐξηνητλημένους και μάλιστα ἐκ τῶν καταχρήσεων, εις ἀναρρωνούντας, εις ἀπολέσαντας μεγάλην ποσότητα αἵματος, εις ἀδυνάτους και λεπτοφυεῖς γυναῖκας, εις γέροντας και ἐν γένει τοὺς καχεκτικούς, τοὺς ὁποίους ὠμελεῖ

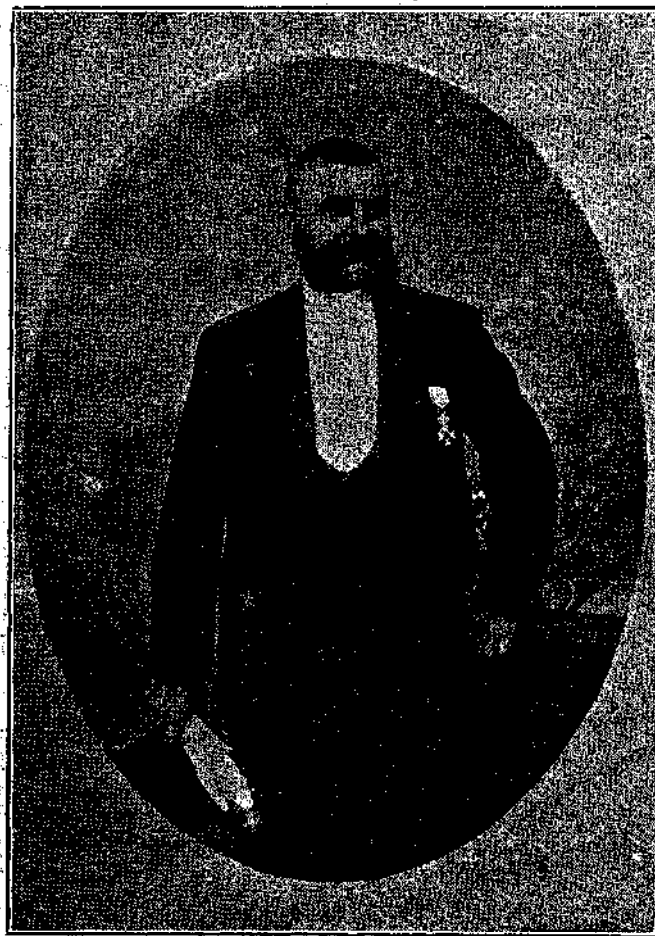

ΚΑΡΠΟΣ ΚΑΙ ΣΠΟΡΟΙ ΚΑΚΑΟΥ

περισσότερον ἢ ὁ σίδηρος, ἡ κίνα, τὸ ἔλαιον τοῦ ὀνίσκου και τὰ ἄλλα ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς διατάσσόμενα τονωτικά (Oesterlen).

Ὁ Λουδοβίκος Π' τῆς Γαλλίας κατὰ τοὺς γάμους του μετὰ τῆς Ἀννης τῆς Αὐστρίας προσέφερεν εις τοὺς μεγιστῆνας και τοὺς ἐν τέλει τσοκολάταν ὡς μόνον πολύτιμον

πρόγευμα. Τὴν τσοκολάταν ὁ Φερδινάνδος Διονύσιος ὀνομάζει ἀμβροσίαν, ἢν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου τοῦ Μεξικῷ ἠρπάσαμεν. Ὁ δὲ μέγας Richelieu κατὰ τὸν Molecholl ἀνεκτίσασα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, τὴν ὑγιεῖαν και εὐρωστίαν διὰ τῆς τσοκολάτας, τὴν ὀποίαν, ὡς παρατείνασαν τὴν ζωὴν του, ὁ Βολταίρος ὀνόμαζε «γάλα τῶν γερόντων». Ὁ Μεγαστάσιος δι' ἰδιαιτέρας ὠδῆς ἐξεί-

Α. Γ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

(βιομήχανος)

ρει τὰ πλεονεκτήματα τῆς τσοκολάτας, ἢν ὁ Βριλάτος ἀνομολογεῖ ὑπερτέρων ὕλων τῶν προϊόντων και πάσης τροφῆς δωρηθείσης ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ εις τοὺς ἀνθρώπους. Ἀλλὰ και οἱ νεώτεροι ἐφευρέται τοῦ εἰρωνεγδοσκοπίου Γάλλοι ἰατροὶ Blang και Bagi διὰ τῆς νεωτάτης ἐρευνήσεώς των τὴν τσοκολάταν ἀνεγνώρισαν ὡς πρωτίτην και ἀρίστην τῶν ἐδωδίων πάντων τροφῆν.

Εἰς τὸ ἐμπόριον ἀπεντῶνται κόκκις τσοκολάτας και κόκκις κακάου, τῶν κόκκων δὲ τούτων γίνεται χρῆσις πρὸς εὐχερεστέραν παρασκευὴν τοῦ ποιοῦ τσοκολάτας. Ἀλλὰ προτιμῶνται αἱ πλάκες ὡς διασώζουσαι ἐπὶ μακρότερον χρόνον τὸ ἄρωμα, οἷτινες δὲ ὅταν πρόκηται ν' ἀποσταλῶσιν εις μεγάλας ἀποστάσεις ἢ νὰ διατηρηθῶσιν ἐπὶ πολλὸν χρόνον, περιβάλλονται διὰ φύλλων κκοσιτέρου.

Ἡ ποιότης τῆς τσοκολάτας ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ κακάου, ἀρίστης δὲ ποιότητος εἶνε τὸ λεγόμενον κακάον Πορτοκαμπελὸ Τρινιδάδης και κακάον δίχρον τῆς Κολομβίας, ἀνακαλυφθὲν ὑπὸ τοῦ Χουμπόλδου και τοῦ Βομπλάνδου. Διὰ ν' ἀποβῇ καλὴ ἢ κακὴ ἡ τσοκολάτα συντείνουσιν ἢ ἀτμόσφαιρα, ἢ δόσις, ἢ κατεργασία, ἢ ἐπιτηδεῖο τῆς τοῦ τυπωτοῦ τεχνήτου, διὰ τῆς γεύσεως δὲ καθίσταται ὄθλον ἐν τῆς γνησίας ἢ νεοθευμένης, διότι τὰ ἄλλα πρὸς τοῦτο ὑπὸ ἐνίων λαμβανόμενα γνωρίσματα και συστατικὰ παραλάσσουσι κατὰ τύπον και χρόνον.

Ὁ ποιὸν χρῆσιν τῆς τσοκολάτας, δεόν νὰ παρατηρῆ ἂν τὸν ὠφελῆ βραζόμενῃ δι' ὕδατος ἢ γάλακτος, διότι ἡ χρῆ-

σις τοῦ τελευταίου διὰ τινὰς εἶνε δύσπεπτος. (Lovy). Παρὰ τοὺς Γάλλους ἡ τσοκολάτα πίνεται βραζόμενη μεθ' ὕδατος, γάλακτος και ὀλίγου ἀρώματος τὴν πρωῶν, διότι κατὰ ταύτην ὁ στόμαχος ἀτονῶν ἐκ τῆς ὠς ἐκ τοῦ ὕπνου καθρότητος ἢ κεκμηκῶς ἐκ τῆς δυσπεψίας τῆς προτεραίας δεῖται ἀπαλῆς, ἐλαφρᾶς και ῥωστικῆς τροφῆς, ὕπερ ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς τσοκολάτας.

Ἡ χρῆσις τῆς τσοκολάτας ἐγενικεύθη ἐν Εὐρώπῃ, ἄτε ἀναγνωρισθείσης τῆς μεγάλης αὐτῆς ὠρελιμότητος ἐν τῇ Ἀνατολῇ δὲ ἐκθύμως ὑπὲρ τῆς διαδόσεως και εὐδοκίμησεως αὐτῆς ἠγωνίσθη ἐπὶ σειράν δεκαετηρίδων τὸ ἤδη ὄντως τελειώτατον, μέγα και ἀτμοκίνητον ἐργοστάσιον Παυλίδου, τοῦ ὀποίου ἡ τσοκολάτα ἐκτός τοῦ ὅτι εἶνε τελεία, πλεονεκεῖ πολλῶν εὐρωπαϊκῶν, ὡς ἐμπεριέχουσα ὕλον τὸ φυσικὸν πάχος τοῦ κακάου. Ἡ μακροχρόνιος πείρα, οἱ ἀκαταπόνητοι πρὸς τελειοποίησιν τῆς φιλανθρώπου ταύτης βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως μόχοι, ἡ ὑπόληψις, ἢν τὰ πλείστα εἰς τε τὰς τοπικὰς και τὰς διεθνεῖς Ἐκθέσεις, ὡς ἄριστα βραβευθέντα και παρασημοφορηθέντα προϊόντα τοῦ ἐργοστασίου Παυλίδου ἀπεκομίσαντο, ταῦτα πάντα, τιμῶντα τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, καθιστῶσιν ἄξιον ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης τὸν πρῶτον ἐν τῇ Ἀνατολῇ μεταλαμπάδευσαντα τὰς περὶ τὴν τσοκολάταν τελειοποιήσεις κ. Παυλίδην.

Π...

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΡΟΝ

à vol d'oiseau (1)

Ταξείδιον μίσης νυκτός! Καὶ ἂν μὲν τὰ ὕδατα τοῦ Αἰγαίου νηνεμῶσι και καθεύδωσι, καθεύδετε και σεῖς ἐντελῶς ἡδυπαθῶς και μακαρίως, ἐντελῶς ἀμεριμνῶς παραδιδόμενοι τῷ Μορφεῖ ἂν δὲ τούναντιον ἀγρυπῶσι, ταλαντευόμενα τῆδε κάκεισε ἢ μαινόμενα λυσσῶδως, ἀγρυπνεῖτε και σεῖς και μεταφέρεσθε ὡς ἀπὸ κοιτίδος ναναρίζοντες και ὡς μικρὰ βρέφη ἄνω και κάτω δεξιὰ και ἀριστερὰ φερόμενοι και πότε ἡδέως και μελαγχολικῶς και πότε ἀγρίως και θορυβῶδως προπεμπόμενοι. Εἶναι ἡ φυσικὴ κατάστασις τῆς θαλάσσης, ὡς ἐδημιούργησεν αὐτὴν ὁ δημιουργὸς τῆς.

Τὴν πρωῶν οὕτως ἢ ἄλλως ἀγκυροβολεῖτε ἐν ὠραίῃ ὡς ἐγγιστα λιμένι πρὸ τῆς μαγευτικῆς ἀπόψεως τῆς πρὸ τῆς παραλίας κειμένης Ἐρμούπολεως, τῆς νέας πόλεως και τῆς ὀπισθεν αὐτῆς ἐπὶ λόφου ἀμφιθεατρικῶς κειμένης Σύρου, παλαιᾶς πόλεως.

Τὴν Σύρον γνωρίζω παιδιόθεν, ἐξέρχομαι εις τὴν ξηρὰν περιγχαρῆς και εὐχαριστημένης, και εὐρίσκω τὰ πάντα καλῶς ἔχοντα και εις τὴν θέσιν των, ὡσεὶ νὰ μετέβαινον ἀπὸ τῆς ὀδοῦ Σταδίου τῶν Ἀθηνῶν εις τὴν ὀδὸν τοῦ Ἰπποκράτους. Οὕτω συμβαίνει εις τοὺς γνωρίζοντας τὰ μέρη και τοὺς συνήθως ταξιδεύοντας και μεταβαίνοντας ἀπὸ ὀδοῦ εις ὀδὸν, ἀπὸ πόλεως εις πόλιν και ἀπὸ Κράτους εις Κράτος. Ἡ ἔξις ἐρητυχάζει τὰς αἰσθήσεις και ἡ ὄρασις οὐδόλως πλέον προεῖται ἐκ τῆς μεταβολῆς συνειθισμένης θέας. Ὁ Φλαμμιάριον περιγράφων τοὺς πλανητικούς και ἀστρῶνους κόσμους, ἀπεικονίζει τούτους ὡς παρομοίους και διαφέροντας κατὰ τε τὴν τόποθεσίαν μόνον και τὰ ἦθη πρὸς τὸν ἡμέτερον. Ὄστε μετὰ θάνατον, θὰ ταξιδεύωμεν και ἐκεῖ; — Εἶθε!

Ἡ Σύρος, ὅπως πᾶσαι αἱ ἱστορικαὶ και φιλοπρόδοι πόλεις, ἔχει τὸ περίεργον και παράδοξόν της, τὰ καλὰ και ἀσχημίας της, τὰς εὐημερίας και ἀτυχίας της. Τὸ δεινότερον ὅμως πάντων εἶναι, ὅτι ἐσχάτως ἐμπορικῶς κατέπεσε σημαντικῶς. Δι' ὅπερ, ἀπὸ πρώτης ἀπόψεως και ἀπὸ τῆς φαινομενικῆς κινήσεως ἐννοεῖ πᾶς τις, ὅτι τὸ ἐμπόριον ἐνταῦθα κακινωδοῦται, ἐνῶ ἄλλοτε ἤματι και μάλιστα ἐπρωτοστάτει. Τούτου ἐπακολούθημα λυπηρὸν εἶναι και ἡ στάσις ἢ μᾶλλον ὁ περιορισμὸς τῶν τῶς πολυπληθῶν διασκευῶν της και τῶν ἐξοχικῶν ἀ-

(1) Ἐνεκα τῆς δημοσιεύσεως προγενεστέρων ἐντυπώσεων ταξείδιων, ἐβράδυνεν ἡ δημοσίευσις τῆς «Ἐπισκέψεως Σύρου» ὕπερ εὐχαρίστως πράττομεν ἡδῆ.

συμβουλευσώσι, πώς εἶδει τοῦτο νὰ γίνηται καὶ τί εἶδει νὰ μὴ γίνηται.
 Θαυμάσιος λογικὴ διὰ τοῦς τὰ πάντα ἀγνοοῦντας καὶ
 ἄλλα μὴ δυναμένους ἢ τὸ ἐπικρίνειν καὶ κομπάζειν!
 Τοῦλάχιστον δὲν ἀφίνωσι τοὺς ὀπωσδήποτε διαργανώ-
 ντας καὶ παρ' ἡμῖν τι, νὰ ἐνθαρρύνωται ἀπὸ τοῦ λαϊκοῦ φρο-
 νήματος: :
Ροῦς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΤΡΕΧΟ ΤΗΣ ΝΑΞΟΥ

(Ἀπὸ τοῦ παραθύρου τῆς ἐξοχῆς τοῦ κ. Φ. Γρύλλου)

Δὲν θέλω φαντασίαν νὰ μοῦ δώσης,
 ὦ Μοῦσα, γιὰτὶ ἡ φύσις μὲ ζωή,
 Μοῦ δίδει φαντασίας κ' ἐντυπώσεις,
 Μὲ ἄρωμα καὶ ζέφουρου πνοή.

Τριαντάφυλλα ποῦ ἀπλώνονται μπροστὰ μου
 λευκά ἀπὸ τὴν ἀγνότη καὶ γλυκά,
 Καὶ κύματα τῆς χλόης σ' τὴ θεωρίά μου,
 Πουλιά ποῦ κελαδοῦν ἀρμονικά :
 Κ' ἐπάνω εἰς τοὺς κλώνους ποῦ πετοῦνε,
 Τ' ἀνδόνια τὰ γλυκά, καμαρωτά :
 Χαρούμενα τὰ ὕψη ποῦ γελοῦνε,
 Μοῦ φέρουν τὰ τραγούδια ταιριαστά.

Ἄ κόρη ἀγαπημένη σ' ἐνθυμοῦμαι,
 Ἔλα σ' τὴ δροσοστόλιστη ἐξοχή,
 Ἀμέριμοι, χαρούμενοι νὰ ζοῦμε
 Μ' ἀγνότη καὶ φιλιὰ ἀπὸ τὴν ψυχὴ.
 Ἔλα ποῦ τὸν κρυφὸ τὸν ἔρωτά μας
 Τὸν ξέρουμε οἱ δύο μας μοναχοί :
 Ἔλα νὰ μοιρασθοῦμε τὴ χαρὰ μας
 Νὰ ζήσουμε σ' αὐτὴ τὴν ἐξοχή !
 Σπῆρος Γ. Α. Πολίτης

Η ΕΚΚΥΒΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Οἱ ἐξαχθέντες ἀριθμοὶ

Γενομένης χθὲς τῆς ἐκκυβεύσεως τοῦ λαχείου τῆς ἀρχαιο-
 λογικῆς Ἑταιρείας ἔλαχον οἱ κάτωθι κατὰ σειράν ἀριθμοί,
 ὧν ὁ πρῶτος κερδίζει δραχ. 25 χιλ., οἱ δεύτερος καὶ τρίτος
 ἀνὰ τρεῖς χιλιάδας, οἱ 4, 5, 6 καὶ 7 ἀνὰ 1,000 δραχμάς,
 οἱ ἐπόμενοι 10 ἀνὰ 500 καὶ οἱ 100 τελευταῖοι ἀνὰ δραχ.
 100 ἕκαστος.

18,720	71,653	47,823	41,222	47,730	62,855	13,495
00,335	61,867	47,460	69,743	53,772	28,628	07,419
26,242	11,049	22,950	72,012	36,003	04,846	60,125
65,613	15,908	71,872	63,535	71,114	47,849	32,251
18,166	03,810	66,727	01,402	49,732	71,990	57,808
10,253	08,315	11,804	21,224	45,286	56,439	04,341
33,780	18,197	73,034	39,329	01,042	66,968	27,621
67,962	71,355	35,739	62,067	39,071	36,038	27,735
50,612	21,536	51,112	45,340	23,351	12,330	67,081
42,829	66,239	33,117	49,786	05,910	28,486	19,358
01,158	73,232	64,078	58,472	51,770	69,661	65,444
25,268	67,268	23,190	07,299	40,505	56,715	54,311
67,204	09,776	22,207	04,209	59,341	29,533	56,935
02,146	58,270	42,359	41,529	27,509	08,683	19,598
06,841	52,554	04,262	73,698	14,424	25,090	01,961
24,917	27,998	03,481	04,565	44,705	28,585	
04,030	54,233	56,071	23,282	74,887	57,586	

Προσεχῶς ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ τέως ἐπιθεωρητοῦ τῶν
 σιδηροδρόμων Κωνσταντινουπόλεως-Παρισίων κ. Χαρ.
 Ἀνεμογιάννη « Ὁδηγὸς τῶν σιδηροδρομικῶν ὑπαλ-
 λήλων », ἔστις θέλει περιλαμβάνει ὀφελιμωτάτας σχε-
 τικὰς γνώσεις διὰ πάντας τοὺς καταγινόμενους εἰς τὰ
 σιδηροδρομικά. Διὰ τοὺς συνδρομητὰς ἡ τιμὴ ὠρίσθη
 εἰς δρ. 2 καὶ διὰ τοὺς μὴ τοιοῦτους, εἰς δρ. 4.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Χρήσις τοῦ θαλασσοῦ ὕδατος ἐν ταῖς πόλεσι

Ἄγγλικαί τινες παραθαλάσσιαι πόλεις κέκτηνται ἐκτίς
 τοῦ γλυκοῦ ὕδατος καὶ διοχετεύσεις θαλασσοῦ τοιοῦτου.
 Τὸ θαλάσσιον ὕδωρ ὄντως ἐνέχει σημαντικὰ προτερή-
 ματα διὰ τὴν ἀρδευσιν τῶν ὁδῶν, ἐν γένει δὲ τιμᾶται ὀλι-
 γώτερον τοῦ ποσίου. Ἐκτός δὲ τούτου περιέχει 36 χιλιά-
 γραμμια περίπου ἀλάτων κατὰ τόννον, μεταξὺ τῶν ὁποίων
 χλωριούχον μαγνήσιον, οὖτινος τὸ εὐνότιστον ἐξασφιλίζει
 τὴν δικτηρήσιον τῆς ὑγρασίας. Ἐπεθεβικιώθη δὲ ἐν πράγματι
 ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ αὐτοῦ ἀποτελέσματος ἀπαιτεῖται
 δις ἢ τρίς, ἔλασσον ποσότης θαλασσοῦ ὕδατος ἢ γλυκοῦ,
 ἐπὶ δὲ τῶν λιθοστρώτων ὁδῶν παράγει σκληρυναι, ἥτις ἐν
 μέτρῳ τιμὴ ἀντιτίθεται εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς ἰλύος.

Τὸ θαλάσσιον ὕδωρ δικτηρεῖ ὡσαύτως τὰς ξυλοστρώτους
 ὁδοὺς, ὡς πρὸς δὲ τὸν καθαρισμὸν τῶν ὑπονόμων ἔχει ἐξαι-
 ρετα ἀποτελέσματα, διότι ἐνέχει ἀπολυμαντικὰς ιδιότη-
 τας. Τὸ Λονδίνον πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ προικισθῆ διὰ
 τῆς χρήσεώς του.

Μεταβίβασις ἠλεκτρικῆς δυνάμεως

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐγένετο τῇ 11 Ὀκτωβρίου παρελθόντος
 ἀξιοσημείωτος δοκιμὴ μεταφορᾶς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐν
 μεγάλῃ ἀποστάσει. Ἡ ἑταιρεία « Pioneer Electric » ἐξε-
 τέλεσεν ἐπὶ διπλῆς αὐτῆς γραμμῆς μεταξὺ τοῦ Ogden καὶ
 Salt Lake City σχετικὰ πειράματα.

Αἱ δύο γραμμαὶ ἠνώθησαν εἰς τὸ μᾶλλον ἀπομεμακρυ-
 σμένον ἄκρον ἐκ τοῦ ἐργοστασίου, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀπο-
 σταλεῖσα ἐνέργεια εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπανήρχετο ἐκ
 νέου εἰς τὸ ἐργοστάσιον, ἥτοι ἐπὶ ὀλικῆς ἀποστάσεως 122
 χιλμ. Διεβιδάσθη δὲ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δυνάμις 1300
 ἠλεκτρικῶν ἵππων μετ' ἀπωλείας 3 μόνον ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Ἡ καταβληθεῖσα ἐντασις ἀνῆλθεν εἰς 27,800 volts.

Φανοὶ ἐξ ἀσετυλίνης

Ἐν Εὐρώπῃ ἤρξατο νὰ γίνηται χρῆσις φανῶν ἐξ ἀσετυ-
 λίνης, ἐν τοῖς ποδηλάτοις, ὡς διδούσης φῶς ἀσυγκρίτως
 λαμπρότερον τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ στεατοκηρίου.

Οἱ μεταχειριζόμενοι φανοὶ εἶναι δύο τύπων. Ἐν τῷ πρώτῳ
 ὁ παραγωγὸς τῆς ἀσετυλίνης χωρίζεται ἀπὸ τοῦ ἐμπρηστοῦ
 δι' οὗ συγκοινωνεῖ διὰ μέσου σωλῆνος ἐκ καουτσούκ, ἐν δὲ
 τῷ δευτέρῳ τὸ σύνολον αὐτοῦ ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον μη-
 χάνημα φωτισμοῦ. Φ. Π.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Κ. Ν. Δ. Κραϊόβαν. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Σὰς ἀπηντήσαμεν
 καὶ ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—Β. Σ. Μιχάλα-Κερμπερ. Ἐγράψα-
 μεν ταχυδρομικῶς καὶ ἀπεστείλαμεν βιβλίον. Ἐνθυμηθεῖτε νὰ μᾶς
 γράψητε.—Γ. Κ. Νοβοροσισκ. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαρι-
 στοῦμεν. Ταχυδρομικῶς λαμβάνετε ἐπιστολήν μας μετ' ἀποδεί-
 ξεων. Κ. Β. Γαλάσιον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς ἀπό-
 δεῖξις σας.—Γ. Σ. Μανσοῦραν. Στερούμεθα ἐντελῶς εἰδήσεών σας.
 Γράφατέ μας τί γίνεσθε.—Α. Α. Ἀργαστόλιον. Συνδρομητῆς διε-
 γράφη. Ἀναμένομεν ἐκκαθάρισιν.—Α. Δ. Π. Κέρκεραν. Συνδρομὴ
 σας ἐλήφθη. Ἀποδείξις ταχυδρομικῶς. Εὐχαριστοῦμεν.—Δ. Κ. Ζά-
 κονθορ. Διεύθυνσίς σας ἠλλάγη. Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως δι' ἐπι-
 συμβάν ὑμῖν ἀνεπανόρθωτον κακόν. Πάντες ὑποκείμεθα εἰς τοιαύ-
 τας φοβερὰς λύπας, πλην Ὑπομονῆς!—Κ. Α. Βραϊλαρ. Ζητούμενα
 φύλλα ἀπεστείλαμεν. Ταχυδρομικῶς ἐγράψαμεν καὶ ἀναμένομεν
 νεωτέραν σας.—Σ. Κ. Καριαδζίν. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς,
 ὡς γράφετε. Ἀναμένομεν.—Ι. Α. Μ. Αἰγίναρ. Ἀποροῦμεν διὰ
 καθυστέρησιν φύλλων σας. Ἐν τούτοις ἀποστέλλονται μεθ' ἑτέρον
 πάντων συνδρομητῶν μας. Ἐνηργήσαμεν δέοντα καὶ ἡσυχεῖτε.—
 Α. Θ. Α. Πόργον. Ζητούμενον φύλλον σας ἀπεστάλη.—Α. Ι. Κ.
 Σῆρον. Ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς. Ἡσυχεῖτε.—Ι. Κ. Οἰαν. Ἐπι-
 στολή ἐλήφθη, ἀλλὰ μᾶς ἐχρεωκοπήσατε. Τὸ ἀερόστατον ἔχει πολὺ
 ὀξυγόνον καὶ τρέχει πολὺ. Ἐν τούτοις θὰ προσπαθήσωμεν νὰ σας
 πλησιάσωμεν τοῦλάχιστον κατὰ τι.